

OBSAH.

Úvod.

	Str.
Ohromná rozmanitost jazyků vznikla hlavně rozličným spojováním asi 50 jednoduchých hlásek	1
Složené souhlásky jsou i jináče velmi důležité, nicméně však všimají jich sobě jazykozpytcové teprva po Jakubu Grimmovi poněkud bedlivěji	2
Miklosich nenásleduje v tom J. Grimma skoro nic a Schleicher ještě méně, stojí vůbec víc o tvoření tak zvaných grundforem a prajazyků než o poznání skutečných mluv	3
Výsledek sporů mých o to s oběma a přívrženci jejich: Leskienem, Daničičem a Jagičem 4, 13 a	31,
I slovanština má méně složených hlásek, než by jich mohla mít; volí cizí souhlásky jednoduché nežli složené vůbec a zdvojené zvláště, majíc se ostatně k těmto zcela jináče nežli se Schleicherovi zdá	7
Počet možných a skutečných skupenin souhlásek slovanských vůbec a československých počá- tečných zvláště	8
Smýšlení mé o nejznamenitějších slovnících slovanských a jak se jich dokládám	10
Prameny místních jmen československých	15
Pokud sobě všimám neslovanských jazyků, cizích slov, staré bulharštiny a měkkého <i>l, r a n</i> v ní	16
Z dialektologů našich vážím sobě velice Kotsmicha, J. Jirečka a Kouble málo, Šembery nic. Obrana slovenčiny proti tomuto	17
Strany staré češtiny všimám sobě jen starších předchůdců svých a sice Jungmanna a Šafaříka více než Miklosiche, nemaje proč dokládati se ani Květa, ačkoli Mluvnice jeho staročeská znamenitě vyniká nad Nákres J. Jirečka, přeceněný zejména od Bartoše	23
Čím se hlavně liší staročeský pravopis můj od užívaného ve Výboru a jiných	37
Nynější smýšlení mé o věku hlásek <i>h</i> a <i>ř</i>	39
Proč vypadl úvod ten tak dlouhým	42

Rozprava sama.

Počátečné skupeniny souhlásek našich dělí se na čtyry třídy. Prvá třída jejich	43
Druhá třída	71
Třetí třída	82
Čtvrtá třída	85

Přídavek.

Proč hlavně mám polské skupeniny souhlásek za drsnatější od českých	85
Oprava chyb	87

